

24

L. F. Fg. S.

DISSERTATIO MEDICA,

De

IMPOTENTIA VIRILI.

Quam

In Illustri Academia Fridericiana,

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. FRIDERICO WILHELMO,
REGNI BORUSSICI ET ELECTORATUS
BRANDENBURGENSIS HEREDE, &c. &c.

Gratosō FACULTATIS MEDICÆ Consensu,

SUB PRÆSIDIO

DN. GEORGII ERNESTI STAHL,

D. Prof. Publ. Ord. & Facult. Med. Assessoris.

Domini PATRONI ac FAUTORIS sui

Omni observantia cultu prosequendi,

Ad D. Julii Anno M. DC. XCVII.

Placido Eruditorum Examine sistit

RESPONSURUS AUTOR,

BENJAMIN. EWALDT. Dantisc.

Med. Cult.

RECUSA HALE MAGDEBURGICÆ,

LITTERIS CHRISTIANI HENCKELII, ACAD. TYPOGR. 1707.

241

DISSSERTATIO MEDICA
De
IMPOTENTIA
VIRILI

In Illustri Academia Fridericiana,
RECTORIS MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPIS AC DOMINI
DR. FRIDERICO WILHELMO,
REGNI BORUNICENSIS RECTORI
BRANDENBURGENSIS HEREDITARIO
Cujus FACULT. MEDICAE CATHOLICAE
SUI PRaesidis

DR. GEORGII KRISTIANI STABII,
D. Prof. Publ. Ord. Facult. Med. Argentor.
D. D. Joh. Anno M. DC. LXXVII
Publico Examinis
Rationibus Actor
BENJAMIN EWALDT, D. M. D.

AGGREGATI MEDICAE
LITTERIS CHRISTIANIS HANNOVERAE AGGREGATI, TYPOG. 1707.

J. D.
PRÆFATIO.

Uærelæ quot non prohi dolor!
quotidiè audiuntur, tam à Vi-
ris; quam Conjugibus: ab his
quidem, quod jucundissim oal-
lias fœcundi matrimonii usu
carere, noctesque frigidæ, an-
nos suos steriles, ac tristes transigere cogantur; ab
illis vero multo magis eæ augentur, si cum primis
causas se esse agnoscant tantarum molestiarum, ob
quas Conjugibus aded invisi sint, dum socias thal-
lami dulcissimas intactas plane relinquere, cum-
que NASONE ingemiscere necessum habent:

*Tu Dominam fallis, per Te depressus inermis
Tristia cum magno damna pudore tuli.*

Neque enim mirum esse poterit, si matrimonium
hinc sterile evadat, nullusque illius effectus se-
quatur exoptatus, ad hunc siquidem obtinen-
dum, non una, sed binæ, & quidem conjun-

etæ, requiruntur causæ. Ignoscent mihi hic omnes, si accusatos vel ab uxoribus, aut propria etiam victos conscientia, Impotentes nominaverim, vitioque vel naturali vel acquisito, adeoque præternaturali laborare Eos dixerim. Non equidem me fugit, hanc materiam, uti jucundam quibusdam, ita odiosam aliis fore; Ast sciant hi, non ex pruritu quodam indecoro, propalandi Veneris arcana, multo minus in opprobrium Impotentium, hanc conscriptam esse **DISSERTATIONEM**, siquidem nullus in illa reperiatur locus, in quo honestatis transcendisse limites videri possem; sed ut vires Medicæ Artis hic paulisper excuterem, ac inquirerem, annon remedia supersint, quæ auferendo huic malo commode inservire in solatium Utrorumque queant? Quod si ex voto cesserit labor, fructumque ex illo decerpere Impotentia Virili præpeditis licuerit, mihimet quàm maximè gratulabor, sin minus, & in his saltem voluisse sufficere poterit. Divinum interim Numen conatibus hisce meis clementer adspiret!

s. f. Equi-

§. I.
Quidem sexui Virili non aliam ob causam
Deus genitalia organa concessit, quàm ut fac-
cultatem nancisceretur speciem multiplican-
di: Cum enim corpora nostra minimè sint
immortalia; sed omnia interitui obnoxia, ita-
que Creatori placuit hominem non aliter, quam reliqua ani-
mantia, facultate hac instruere. Abundat hic suo sensu *Hel-*
montius, meo arbitrato plane non audiendus, dum genitalia,
homini post lapsum demum nata statuit, siquidem id non tan-
tum perfectioni primi status repugnaret; verum & voluntati
divinæ. Quomodo verò multiplicari perpetuò potuissent
homines? an per continuatam creationem fortassis? quod
absonum. Præsciverat insuper omnipotens Creator homi-
nes peccata perpetraturos, adeoque morti fore obnoxios, hinc
& in prima statim creatione media, puto genitalia iis addidit,
quibus restauratio commode institui posset.

§. II.

Sunt verò genitales partes generatim considerando,
duorum maxime generum; Aliæ quæ seminis elaborationi in-
serviunt: aliæ, quæ emissioni ejusdem in locum & receptacu-
lum debitum destinatæ sunt: adeoque cohabitationi legitimæ
debentur. Hæc alterutra si minùs convenienter sese habeant,
læditur generationis efficacia.

§. III.

Appellantur diversis nominibus consecutaria ejusmodi
lætionum. Quæ enim ipsas partes semen generantes tangunt,
adeoque seminis habilitatem frustrantur, & foecundam ejus
efficaciam lædunt, magis notari solent nomine Sterilitatis &
Insufficienciæ: Quæ verò totius actus impotem reddunt æ-
grum, Impotentia nomine pressius designantur.

§. IV.

Prioris generis, sunt testiculorum eximiæ læsiones, vel
nativæ, vel casu aliquo superinductæ. A nativitate contingit
delitescencia alterius, aut utriusque testiculi; Unius minus ra-

ra utriusque rarior. Obtingit vero hæc iterum, vel cum læsione magnitudinis, & exactæ structuræ illius vel citrà eendem, si læsa sit structura illius, contingit ferè simul alterius quoque testis prominentis structuræ aberratio: Cujusmodi *Exc. D. D. Preses* deprehendit in apertione Cadavetis Viri literati, qui vivus insufficientiæ testimonium obtinuerat, dum teste dextro intrus delitescente, sinister flaccidus, latus magis quàm globosus, & ipse quoque minor solito comparebat.

§. V.

Casu veluti inducitur ablatio, per castrationem; inconsultam, ex morfu animalium, jactu tormentorum, conquassatione, inflammatoria & suppuratoria &c. Consultam, per homines, vel quæstus & lucri iniqui causa, vel ultionis malignæ nomine, vel usus & custodiæ Gynæciorum gratia &c.

§. VI.

Utriusque testicali ablationi plenariæ, coniungitur ferè plena venerearum rerum inappentia: Cujusmodi exemplum etiam est in *Zodiaco Gallic. Blegny. An. 1. Mens. Febr. obs. 6.*

§. VII.

Motum debitum seminis lædunt, fistulæ perinæ, à Venereis ulcerationibus profectæ, unde sperma loco ejaculationis per ipsum urethræ apicem, per fistulam potius illam diffluit, adeoque inefficacem & sterilem reddit cohabitationem.

§. VIII.

Quando verò non modo efficacia & fœcunditas; sed omnis omninò actus cohabitationis ex parte Viri fieri non potest, tunc maximè appellatur impotentia.

§. IX.

Hæc licet, uti dictum, etiam ex ipsorum testium enormiter mala conformatione, aut plenaria ablatione, nasci queat; quia tamen illi casus, medicam curatoriam considerationem penitus subterfugiunt: propterea illum casum, qui medicam opè adhuc magis admittit, maxime medico foro vindicabimus, nempe qui à membri exterioris flacciditate unicè dependet.

§. X.

Non itaque hic requiritur, ut omnes partes Sexus Virilis gene-

generationi dicatas, ordine recenseam], sufficit si illius saltem meminerim, in qua nodus in præsentiarum hæret, scilicet penis ipsius; In hujus enim erectione ac rigiditate robur virile, in flacciditate verò ac dejectione Impotentia eminenter consistit. Hujus, inquam, situm ac structuram, ut paulo accuratius perlustrem, ratio ac necessitas propositi mei omnib9 modis exigunt.

§. XI.

Situs ergo hic est in inferiore abdominis parte ad ossis pubis radices, ut commodius fiat congressus, neve aliis partibus humani corporis imdedimento sit. Magnitudine plerumque est unius Spithamæ, tegitur cute, cum cuticula, & panniculo carnosio; ast pinguedine quare destituitur? autores adhuc inter se discrepant. *Laurentius* putat causam esse, quod pinguedo mollicie sua erectonem impediret: Alii causam dant, ne pondere læderet, dum in nimiam molem excresceret. At si pinguedo pauca esset, non ponderaret, neque partem nimis amplificaret. *Bartholinus* existimat deesse pinguedinem, ne sensus obtunderetur, & voluptas minueretur, fusa per frictionem pinguedine; Sed ne hoc quidem, utpote probabile tantum, suffecerit; cum in promptu sit ratio, quod ipsa densa membranacea substantia, transcolationem illam tenuis pinguis substantiæ è sanguine impediatur, cum nusquam in toto corpore, in partibus ex sanguibus pinguedinem generari contingat; sed tantum e vicina eo extendi.

§. XII.

Substantia ejus ne utiquam ossea est, quemadmodum esse solet in aliis animalibus, v. gr. Iupo, vulpe, cane &c. sed peculiaris & propria, qualis nulla est in alia parte corporis: Hinc quatuor communiter ejus numerantur partes, nempe urethra, glans, & duo corpora nervosa.

§. XIII.

Præter hæc, habet & arteriosa satis capacia, & venosa vasa: Nervos etiam, ex infima medullæ spinalis parte, per ossis sacri foramina ad ipsum hoc membrum emissos. Et hæc maxime vasa faciunt ad membri virilis inflationem & rigiditatem, dum nervosa illa spongiosa corpora sanguine copioso inferciunt.

Cui

Cui sanguinis congestioni si spiritus per nervos effusus admiscere libuerit, per nos integrum erit.

§. XIV.

Ultra has vero omnes partes, possidet etiam musculos IV, qui ad directionem, inflati & per infarctum tensi membri, destinati sunt. Quod ipsum, licet proprium & directum eorundem officium sit; tubest tamen & altera motus eorundem efficacia, dum videlicet vasa venosa, musculorū horum, per quos transcurrunt, strictura, ita comprimuntur, ut dum sanguis arteriosus copiose influit, refluxus vero non patet, statim illam repentinam, adeoq; & infarctum & inflationem membri ipsi inferat.

§. XV.

Sunt hi muscoli, duo laterales, qui originem suam sumunt infra duorum corporum nervosorum principium, & terminantur in membrana eorundem. Et totidem medii, quos dilatatores urethrae nominant, oriundi ab ani sphinctere, super ipsas penis venas excurrentes.

§. XVI.

Atque ab his solis musculis penis erectio primò dependet. Dum enim sanguis per arterias continuò appellitur; muscoli vero laterales, corpora nervosa, & muscoli medii venas circa os pubis comprimunt, non possunt non, ob sanguinem indefinenter per arterias capaciores affluentem nusquam refluentem, corpora fungosa ac spongiosa inflari ac turgescere. Nam & urethra infra musculos sita est, ne scilicet, si ab his comprimat, feminis insimul excretio impediatur.

§. XVII.

Ex ita cognito statu natural. Virilis roboris, nunc facile unicuique colligere licebit, quid per Impotentiam Virilem indigere mihi animus sit, nempe: *Quando maritus ad coeundum cum uxore impeditur, virga debita erectione deficiente.* Mirum hoc illis videbitur, qui etiam extra conjugium frequentissima membrillius erectione vexantur; ast sciant ii, non parum hanc ipsam ad subssecuturam Impotentiam conferre. Patebit hoc clarius ex mox recensendis causis.

§. XVIII.

§. XIX.

Præsuppono nimirum, non in pueris aut decrepitis erectionem hæc requiri; sed tantum in Viris, adeoque in illis Impotentiam potius puerilem, quam Virilem dici debere, quia extrâ sphæram ii constituti sunt: notum enim est antè annos pubertatis vires huic negotio sufficere vix posse, etiam secundum naturæ intentionem, non primariam quidem; sed secundariam & hypotheticam. Quamvis interim, vel ab infantia ipsâ, erectio membri per frequenter accidat, ut ad eò ne tunc quidem plena, & nostrò præcipuè sensu, adsit impotentia. In senibus verò, sive decrepitis viribus, hæc quoque facultas decrescit magis successivè, donec paulatim planè extingvatur; Non tamen senii absolute; sed potius senii debilitati, adeoque magis individualis est hic defectus, & si exactè loqui placeat, magis p. n. quàm f. n. obtingens. Vegeti enim, sanguineo-cholericis, hilares, rubelli senes, etiam ultrâ octuagesimum annum non destituuntur omnino hæc energiâ: Valetudinarii, verò Phlegmatici, enervati, uel in principiò Senectæ hic deficiunt. Hinc determinari annus non potest, in quò præcisè hoc negotium deserant; observamus tamen eos, qui citius hoc inchoarunt, crebrius militare in Veneris castris, citius quoque desinere, ut ad eò verum sit Germanorum hoc in casu proverbium: *Wer bald anfängt / muß bald aufhören* / & illud antiquum: *Intemperans & luxuriosus juvenis, effæctum corpus tradit senectuti.* Contrà verò, qui vires primorum annorum collegerunt, & doni hujus minus prodigi fuerunt, longè diutius suo præesse posse officio, imprimis si etiam liberaliori, assuefacti fuerint victui, nam:

Sine Cerere & Bacchò friget Venus,
adeoque hic generaliter tantum dixisse sufficiat: *Quidquid Vires dejicit, Venerem enervat: Quicquid eas restaurat, venerem restituit.*

§. XIX.

Sed specialius jam ut ad rem ipsam me accingam, videtur mihi *Impotentia Virilis* genuina species esse paralyseos, non quidem universalis; sed particularis, i. e. membri unius, scilicet penis.

nis. Nam & sic causa paralyseos huic affectui optimè tribui possunt.

§. XX.

Datur hic nimirum triplex vitium: vel spirituum, vel humorum, vel partium solidarum. Quod spiritus concernit, existimo eorum denegatum in musculos erectores influxum merito hic accusandum esse. Sive ergo is sit deficientibus iis, scilicet in subjectis planè morbosis ac cacochymicis, vel saltem post longiorem morbum superatum, v. gr. febrem ardentem aut quartanam &c. ut inde haut leve reconvalescentiæ signum petere vulgus consueverit, si virgæ erectionem iterum sentiat. Eadem ratione & defectus spirituum iis supervenire solet, qui Veneri ad tempus aliquod intemperanter indulserunt; constat enim ex anatomicis, non sanguinem tantum per arterias ad genitalia; sed spiritus imprimis per nervos eò affluere. Quid ergo mirum? si propter continuum illum affluxum, spiritus in toto corpore ita imminuantur, ut tandem planè non huic sustinendo negotio sufficiant: Videtur præterea ipsi spiritui dirigenti, agenti, ex tædiosâ quâdam satietate fastidium enatum esse, ut potius reliquas partes, magis jam necessarias spirituum appulsu roboret actuetque, præsentiore energiâ peragii debent & solent pro individuo conservatione; secundario pro speciei propagatione: undè facilius hæc deficiunt & negliguntur, quàm istæ, imò ut istæ conservari & continuari tantò melius possint.

§. XXI.

Cum defectus spirituum jam mentio facta fuerit, opus erit, ut etiam videam, ac demonstrarem, quid alteratio eorum nimia hic conferre queat? Cereum namque est, ac quotidie obvium, quotiescunque tristitia oculis nostris obversantur, animum etiam reddi tristem; contra verò jucunda totum hominem exhilarare. Ponamus igitur casum, fuisse quendam virum, qui rebus suis unice intentus, sexum fœmineum susque deque habuerit, si tandem conjugium ineundum sit, atque delectabilis ejusmodi, simul ac formosa Veneris proles ipsi jungatur, spiritus ejus præ gaudiò nimio quasi exultant in toto corpore, atque adeò partes

partes genitales derelinqunt, quibus haectenus insuper vix in-
servire assveti fuerint. Quid enim aliud oculorum, ad totius faciei
rubor indicat? quàm copiosum ibidem affluxum spirituum, ob
complacentiam scilicet rei acceptæ. Confirmat meum assertum
Borell. Cent. I. Obs. XIX. p. 28. qui experientia edoctus, non gaudi-
um nimium solum; sed & pudorem, vel verecundiam, sæpissi-
mè causas *Impotentia Virilis* fuisse. Adderem, si liceret, etiam pu-
sillanimitatem; notum enim mihi est exemplum ejusmodi Viri
pusillanimum, qui ex solâ diffidentia, & intempestivâ verecundia,
conjugem suam formosissimam per aliquot menses illibatam reli-
quit, donec adhortantibus Amicis, à Coniuge hanc ob causam im-
ploratis, & levisimis propinatis stimulantibus se postmodum Vi-
rum præstitit. Est tamen hæc Impotentia species magis tempo-
raria solum, atque ad Paralyticam læsionem contumaciorem, ac
in ipsâ parte radicatam, minus referenda. Sed tantum ed no-
mine allegata, ut probetur spirituum influxum deficientem,
quàm maximè esse in causâ torporis illius, in quò Impotentia fun-
datur.

§. XXII.

Præterea, qui nimis speculationibus vacant, vigiliis inteme-
perantius sese subjiciunt, qui curis & sollicitudine, tristitiaque, Ti-
more pariter, aut Terrore gravissimò, afficiuntur. Imò etiam,
qui Ebrofitate extrâ seipfos positi sunt, patiuntur omnes succes-
sivè magnam & quantitatis spirituum, & motus atque alacritatis
eorundem jacturam. Ad eò quidem, ut vel hæc occasione facili-
us oboriatur vera illa & perpetua Impotentia, de qua nobis est ser-
mo: Vel ad minimum insignis torpor atque frigiditas, ut parum
ad hunc influxum vergant.

§. XXIII.

Hæc de vitiis ita dictorum Spirituum. Pergo ad Humo-
rum etiam noxas declarandas, inque illis duplices reperio, dum
vel quantitate peccant, vel qualitate. Quantitate, si plethora
notha, aliàs ad vires dicta adfuerit, dum enim continua datur
lassitudo artuum, & imbecillitas, imò Impotentia erigendi mem-
bra, ut adeò vix mirum sit, si etiam tum virga virilis flaccida per-
maneat. De plethorico ejusmodi pistore Lipsiensi retuli mihi

*Exc. D. D. Rivinus; Prof. Publ. Ord. Lips. Celebrerrimus & Præceptor
antè hæc meus maxime Venerandus, qui ne manum quidem attollere
potuit; & cui, imploranti carnificis auxilium, hic respondit:
medullam osium contabescere; cum tamen vasa undique tu-
mida conspicerentur. Sed maxime adhuc in qualitate peccant,
(1) si Massa Sangvinea serosior ac justò aquosior fuerit, hinc fa-
cta commotione corporis, serum transpirat, cumque illò spiri-
tus natabiliter dissipantur; (2) si humores in corpore adsint præ-
vi, subjectumque cacochymicum sit, tum enim locò laudabilis
chyli, cruditates acidæ, biliosæ, Nidorosæ, mixtæ &c. sanguini
admiscuntur, particulæque spirituosæ, quæ adhuc in corpore
fuerunt, ab his obruuntur, undè sæpè si mucido-viscida saburra,
intestinis gravis, redundet, alvi fluxus ingens accidit, quia ita
spiritus consumit, ut non paucis hujusmodi subjectis, lipothy-
mias, & succedentem diuturnum langvorem supervenisse, expe-
rientia testetur.*

§. XXIV.

Superfunt adhuc partium solidarum vitia demonstranda, &
ea potissimum, quæ ad Impotentiam hanc conferre possunt. Ob-
servamus verò paralyfin musculorum denis principem inter hæc
occupare locum, siquidem ea potissimum accidere solet, vel post
ineptam sectionem calculi, vel à nervis compressis ac laceratis
etiam, vel à casu supra dorsum aut os sacrum, vel ab equitatione
nimia, præsertim si postmodum frigus superveniat, vel ab ipsò
enormi frigore his partibus accidente. Sic meminit *Garmannus
Epb. N. C. Dec. 1. An. III. Obs. 41.* Viri cujusdam, qui sæviente hyemis
frigore, iter aliquot horarum equo emensus, paralyfin penis in-
currit, undè Impotentia coeundi successit, nullà iterum arte
curanda, quanquam medicos non infimæ notæ statim in princi-
pio in consilium vocaverit. Ac verisimè quidem *Aristotel. L. 6.
de generat. animal. C. 2.* homines ad Venerem segnes reddi aquà
gelidà asserit.

§. XXV.

Non prolixus ero in recensendis virgæ virilis vitis, quæ pas-
sim ab autoribus annotantur, ubi v. gr. cuidam à nativitate glan-
dem penis non fuisse perforatam; sed circa testes foramen ha-
buisse,

buisse, per quod urinam redderet, notat *Amat. Luf. Cent. 1. Cur. 24.*
 vel ubi quendam in Poloniâ degentem, extremitate glandis ve-
 stigium saltem foraminis habuisse, foramine ipsô infrâ glandem
 existente, observat *Polifus in Eph. N. C. An. IX. & X.* aut quando
 ulcus in urethâ à veretrô, siô sericeô constrictô ortum, per quod
 urina excernenda fuit, annotat *Wepferus. Eph. N. C. An. III. obs. 167.*
 Siquidem hæc cuncta potius sterilitatem producant; quàm Im-
 potentiam, adeoque hujus loci vix ac ne vix quidem erunt.
 Audiamus potius *Forest.* qui *L. 28. Obs. 57.* scribit, se virgam brevis-
 simam in pistore quôdam reperisse, & mentulam ad interiora re-
 tractam, ut ne quicquam de pene apparuerit. *vid. in Eph. N. C. Ann.*
IV. & V. Obs. 155. Non minus à gangræna hastam planè absum-
 ptam observavit *Hafnia Tb. Bartholin. hist. anat. Cent. III. hist. 27.*
 Ex argentô vivô paratum unguentum cum quidam nobilis adhi-
 buisset, pro depellendis pubi inhærentibus pediculis, impotens
 factus *vid. Schenck. L. IV. de Impot. Vener. Obs. 11. p. 533.* De Evnu-
 chis ac Spadonibus non jam multa in medium prolaturus sum,
 siquidem omnibus notum est, illos propter Impotentiam infames
 esse *vid. Bartholin. hist. 46. Cent. III.* Hinc *Terentiana* etiam cantat
 musa:

*At pol ego amatores mulierum esse audieram eos maximos;
 Sed nihil potesse:*

§. XXVI.

Præter verò hæc vitia, quæ triplicis generis, secundum
 tres partes corporis esse dixi, ac jam jam recensui, adhuc speciale
 quoddam occurrit, scilicet ex Fascinô ortum, ubi quidem quid di-
 cere debeam? anceps maximè hæreo. Prostant enim tam multi
 Autores, qui partim pro affirmativâ, partim etiam pro negativâ
 pugnârunt sententiâ. Sic scribit *Hier. Mercurial. L. IV. C. 1. Med.*
Pract. an autem faciant incantamenta, & muliercularum vene-
 ficia hanc Impotentiam? neque affirmare, neque negare audeo.
 Non affirmo, quia nullus probatus Scriptor, neque ulla ratio
 persuadere potest; Non nego, quia & multæ experienciæ sunt,
 & Canones & leges id fieri posse videntur statuere. Itaque in in-
 certô remrelinquo. Maleficiis interim ac incantamentis virili-
 tatem

tatem adimi posse" probat *Fernel. Lib. IX. pathol. C. 13. & Baptista Codronchius. L. 3. C. 6. de morb. venef. ac veneficiis*. Absit verò ut solam diffidentiam producere hanc posse credam; quin potiùs cum aliis celeberrimis Practicis existimo, utiquè Sathanæ ope ac præstigiis genitalia virorum ligari posse, nam probat assertum experimentum illud, quod mariti ejusmodi ligati cum Conjugibus nequaquam rem habere possint, & ferè magis eas abhorreant; contra verò, si etiam cum defloratis personis congrèdi occasio ipsa suppetierit, tunc se Viros egregios præstiterint. Adstipulator sententiæ huic *Plinius. L. VII. C. 13.* dum verba hæc proferre non erubescit: est quædam dissociatio corporum, ut inter se personæ steriles, ubi cum aliis junctæ fuerint, gignant, sicut Augustus & Livia.

§. XXVII.

Neque tamen adhuc fidem ligationibus hæc facerem, nisi exempla innumera illius rei exstarent. Mihi ipsi relata est historia verissima in Germaniæ quâdam Universitate de Professore quodam Celeberrimò, cujus famulus ex jocò quasi in ipsò copulationis actu seram clausit, cernere cupiens, an etiam impotens hæc clausa sponsus sit futurus? siquidem olim de illius veritate ac infallibilitate (nescio à quò) quædam audiverat, nec retinet illam; sed in puteum abjicit. Hòc factò sponsus, qui aliàs optimè sibi constitit, & cui benigna mater natura optimè his in partibus prospexerat, planè impotens factus, ut satisfacere Conjugi dulcissimæ nulla ex parte potuerit. Ille præ pudore, ac mœrore ferè melancholicus factus, neutiquam in Impotentia illius causam devenire potuit, usque donec famulus iste se ipsum proderet, & factum hoc recenseret, ubi statim sera quaesita est, & inventa iterùm reclusa. Sequenti tempore optimè Vir ille Celebris cum Conjuge vixit, liberosque generavit. Aliud exemplum ligationis *vid. in Biegn. Zod. Med. Gall. An. I. Mens: Octobr. Obs. V. p. m. 157. & Borell. Cent. 1. Obs. 91. p. 95. & Cent. 4. Obs. 65. Barsholin. Cent. 3. hist. anat. 71. seqq.* Nec cum serâ clausa tantum ligationes institui posse ajunt; sed & cum ligulâ constructâ, vel indusio

indusio aut calceis sponfi. Tales ligandi modos descripsit *Bodin. L. 2. C. 7.* qui legi possunt. Testatur idem in Gallia praxin illam improbam ligandi à pueris & puellis sat multis, impunè, & quasi palam exerceri, ut ibi matrimonii solennia celebrare, spectantibus multis, sit oppidò periculosum. Idem confirmat *Henning. Arnisæus. in tract. de jur. connub. C. 6. §. 8. N. 19.* in totà Gallia, inquires, tam sapè nodos necti, ut plerumque sponfi misis nocturnis, antequàm lucefcet, copulentur, ne ab incantatoribus per lucem conspiciantur.

§. XXVIII.

Antequàm verò à Fascini efficacità transeam ad reliqua, unò adhuc verbò monuisse libet, observati accidentis in Virò quòdam, qui cùm sarcocole affici inciperet, contactu manùs mortuæ illam compescere edoctus est: quod quidem ità successit, ut herniosa excrementa evanesceret; succedente tamen in ejus locum Frigiditate, & sterilitate, cùm antea liberos genuisset.

§. XXIX.

Signis non indiget hic affectus, siquidem in se luce meridiana clarior est. Ecquid enim sibi vult continua flacciditas hæc? annon putas signum hanc esse sufficiens Impotentia virilis? ità certè crediderim. Non enim de perpetuà est necessitate, ut simul omnimodo insensibilitas hujus membri adsit, ad quem modum hanc cum flacciditate ferè in omni paralyfi conjunctas observamus: Cùm enim masculi maximè paralytica enervatione laborent, potest reliquo membro suus utique, aut certè qualiscùnque sensus, restitare.

§. XXX.

Dumque sic desideratæ rigiditatis membri virilis mentionem jam injeci, opus erit, ut etiam differentiam illius paucissimis innuam. Consistit scilicet ea in tribus potissimum: (1) quando illud prorsus non, (2) quando non sufficienter, (3) quando non satis diu erigitur. Experientià hæc omnia confirmata sunt, adeo-

adeoque nullā indigent explicatione. Itā scribit *Fr. de Le Boë*,
Sybv. Prax. Med. Append. Tr. V. F. 498. memini aliquandō me in con-
siliū vocatū apud hominē uxoratū, pene satis crassō, &
testibus crassiusculis præditū; ineptū tamen ad conjugii mu-
nia obeunda, imprimis ob defectū sufficientis, ac satis diu du-
rantis erectionis penis. Qui plura hujus asserti desiderat testi-
monia, adeat saltem Practicos, in quibus multifaria ipsū inven-
turū certō certius polliceor.

§. XXXI.

Quid dicam de Symptomatibus præsentis affectūs? ea certē
non tantū sunt, ut de illis verba multa fundam, nec à compluribus
ea quidem observantur: Excipio tamen impotentiam ex insigni
Spirituū defectu ortā. Tūm enim omnia sensoria deficere
solent, auditus depravatur, memoriæ accidit debilitas, unā cum
artuum omnium tremore ac imbecillitate. Visus obscuratur, adeo,
ut vespertinō tempore talia subjecta planē occæcari videantur.
Incidit mihi obiter historia, quam *S. Pauli. in Q. B.* de Virō quō-
dam refert, ad Venerem adeo pronō, ut omni ferē tempore ex-
ercere hanc voluerit; cū tamen visus mirum in modum jam
imminueretur. Hic, cū Medici svaderent, ut Veneris exerci-
tia ommitteret, aut visum se perditurū constanter assererent, re-
sponsum iis dedit: *Pereat amicū lumen.*

§. XXXII.

Sed jam tempus erit, ut à theoreticis ad practica deveniam.
Hactenus enim ea in medium afferre volui, quæ vel ad morbum
hunc illustrandum, aut certē enucleandum facere potuerē, sic-
que nihil ampliùs supererit; quàm ut causis in antecedentibus
sis enarratis remedia idonea subnectam, quibuscū commodē
auferri possint.

§. XXXIII.

Deficientibus ergo Spiritibus dentur analeptica v. gr.
spirit. formic. Acid. Aqua magnanimit. Eff. ambr. Conf.
alkerm. S. & compos. anacardina, syr. fl. tunicæ &c. Si verō
post

post longiorem morbum superatum accidat, corpus primum reficiendum cibis eupeptis & euchymis, jusculis scilicet pullorum, aut carniū vitularum, addendō parū Cardamomi. Cubeb. Zingib. Caryophyll. *vid. Matbiol. Comment. ad C. 153. L. 2. Dioscorid.* Postmodū cætera propinare juvabit confortantia. Et hæc ad generalem inopiam Spirituum; ad specialem verò, ut magis ad certam illam partem iterū dirigantur, spectant Specifica sic dicta Aphrodisiaca. Inter hæc Scincos marinos pulverisatos ad drach. j. cum vinō sumptos valdè ad Venerem stimulare scribit *Gesnerus. L. 2. hist. animal.* Ad ignaviam genitalium, inquit *Mercurialis. Confl. 48.* expertus sum borracem officinis vocatam, ciceris magnitudine in ovō sorbili manè crebrò acceptam, erectionem & coeundi potentiam facere. Quantum Castoreo & testic. vulpin. tribuatur *ap. Hartman. vid. in Operibus ejus in fol. p. 106. T. 1.* Ejusdem generis plura specifica *vid. ap. Schenck. L. IV. Obs. 8. p. 536.* Ita possunt etiam ad partes genitales invitari spiritus, & adduci per symplicia inuncta extrinsecus. Commendant idcirco nonnulli unguentum ex oleō Sambuci, pulvere pyrethri, Euphorb. & Moschò: vel jubent saltem Zibethi gr. ij. circà penis glandem inungere, additò gr. j. olei macis, & eventum nunquam satis laudandum depradicant. Quod quidem in minus exacta Impotentia efficacis satis est: In eà verò, quæ strictè à musculorum flacciditate dependet, applicanda hisce potius sunt remedia.

§. XXXIV.

Quod si plethora in culpā fuerit, instituat Venæ Sectio & diata hinc paulò serverur strictior; In serositate vero sanguinis, in crassantia omnis generis locum invenient v. gr. Thus. Gum. Arab. Tragacanth. Mastich. Gummata mali, pruni, pyri ac cerasi, amygd. dulc. pineæ, sem. portulac. papav. alb. lac. sem. 4. frigid. mucilag. sem. Psylliac. cydoniorum, Gelatina item CC. & Eboris, &c. Præ omnibus tamen talibus, Emulsiones decenter aromatizata citò nutrientes. Humoribus pravis peccantibus varia inserviunt remedia, v. gr. in acidâ cruditate absorbentia & precipitantia. in biliosa Salla omnis generis, in Nidorosa aromatica, balsamica temperata, in mixta, ex dictis combinari poterunt.

C

Im-

Imprimis bilis acrior temperanda venit, & per alvum subducenda, ne continuo vellicando intestina, alvi fluxus, & hinc defectus spirituum uberior accidat.

§. XXXV.

Parum verò Consilii supererit pro illis, quibus calculus inepte sectus fuerit; nam laceratis nervis vel musculis, nisi balsamica remedia opem ferant, ferè desperata res est. Idem judicium estò circa vitia à nativitate producta partium genitalium, & quorum in §. XXV. mentionem injeci, Paulò aliter se res habet, si à frigore nimio id malum ortum fuerit; Tum enim plantæ nervinæ, cum pulvere Cinnam. Cubeb. aut oleis destillatis, aromaticis, ad minimum spiritibus abstractiis ejusmodo conspersæ, calidè sub sacculi, Epithematis, vel Cataplasmatis formà peni circumligari poterunt.

§. XXXVI.

In ipsâ denique masculorum paralytode flaccescentiâ, adeoque proprio magis atque domesticò Impotentia, de quâ locuti sumus, fundamentò, adhibenda eadem hæc, & talia aromatica, sub formulis penetrantibus, Spirituum, Epithematum, oleorum; Adjunctis lenibus frictionibus, ad incalescentiam partis intimiorem, adeoque ulteriorem medicamentorum penetrationem; Imò, nec omittendæ quidem sunt, in partibus ita exiguis, stimulationes pro affluxu humorum uberiore, Phœnigmi & Sinapismi, Cucurbitularum tum siccarum, tum leviter scarificatarum, applicatio. Respiciendum tamen ipsâ horum applicatione, præcipuè acriorum, ut non æque membro; sed radici potius illius, adeoque regioni musculorum, de quibus est querela, immeditatè imponatur. Sub horum verò usu, adhibeantur etiam interna illa, & quidem gradatim à temperatioribus progrediendò ad acutiora, & antè omnia præmittendò generalia Evacuantia & corpus repurgantia, sine quibus ferè omnium specificorum usus supervacaneus deprehenditur.

§. XXXVII.

Devenio jam ad Curam Impotentia ex Fascinò ortæ, ubi equidem varia specifica commendare solent, de quibus vid. Remigius.

L. 3.

L. 3. C. 3. & 8. Gædelman. L. 1. C. 8. Num. 52. Schenck, L. IV. Obs. V. p. 534.
Pariter Impotentia mascula magicis artibus restituta exempla
proponit Wolff. lect. memorabil. T. 1. p. 861. & T. 2. p. 594. Wierus vidit
ligarum nobilem corvinò felle cum sesamelæò inunctum fuisse
restitutum. Præ cateris jubent quidam maritum per uxoris, & u-
xorem per mariti annulum conjugalem mingere. vid. id. Wolff. lect.
memorab. T. 1. p. 278. vel per urinæ ægrotantis coctionem in ollâ
probè clausâ, modò solitariè, modò cum Ricini foliis institutam,
Veneficæ tantos dolores excitari ajunt, ut præ anxietate nimia se
ipsam prodere, incantationesque demere cogatur. vid. *Agricol.*
Chir. parv. p. 65. Si tùm Fascinum sublatum sentiat æger, adhibeat
remedia stimulantia, ut: rad. Eryngii, vel decoctam, vel pulve-
risatam in vinò assumptam. In tali casu Indos Bangve semen & fo-
lia edere perhibet *Garcias ab Horto L. 2. C. 22.*

§. XXXVIII.

Symptomata, quorum superius mentionem injeci, spontè
cessabunt, si spirituum liberum & expeditum affluxum omni ex
parte promovere studeamus, atque operam navemus, ut victus
ratio probè observetur; Multos enim ab Impotentia hac libera-
tos esse, testatur *Christ. à Vegâ: L. 3. Sect. 10. C. 5. de art. medend.*
Sicque habes L. B. meas de *Impotentia Virili* conscriptas theses,
prolixitatem hujus materiæ placuit mihi in ipsius brevitate osten-
dere, sicuti Archimedi quondam, in exiguò vitrò mundum.

Lege & judica. DEO interim T. O. M. sit pro concessis
clementer viribus laus & gloria!

TANTUM!

Nobi-

Nobilissime Domine EWALDE,
Amice æstumatissime.

Sapienter facies, si ἀνεόσπετος fueris. Hoc ipsum, quod Amico suo asseverat Cicero, scilicet in Arte Medicâ habet usum; Ut enim, not ante Phædro; Nisi utile est, quod facimus, Stulta est gloria; Ita non modo Artem nobilissimè Practicam professo, indignum est, circâ inanes speculationum, & historiolarum singularium rhapsodias, occupari; sed tantò magis absconum, speciminis loco talibus sese efferre. Rectè sanè & ordine facis, quod, post solertissimum Medica Doctrina studium, cui tam in Celeberrima Regiomoni anâ, quàm florentissimâ Pbilurcâ, insudasti, profectus Tuos in Arte solidissimos, publicè declaraturus, Practicam eligis materiam, non modo satis frequenter occurrentem, sed & originis sua, & restitutionis, difficilem & Theoriam & Praxin involventem. Gratulor Tibi merito, Nobilissime Domine EWALDE, tum de publico hoc, eximia Eruditionis Tuae, documento, tum de ipsis in Arte nostrâ felicissimis progressibus: Perge, ut occupasti, hanc perpetuò insistere Viam, & Theorie circumspicientis veritatem & utilitatem, in ipsâ Praxi querere; Erit Tibi hæc opera (nunc quoquè longò usu levis,) & honori eximio, quem digno favente manu porrigit & offert Virtus, & usui atque fructui locupletissimo; Quod utrumquè, sub Divina Benedictionis auspiciis, ut in Letâ ἀυδαγείᾳ, felix experiaris, amico affectu comprecor.

VALE.

PRÆSES

OO A 6318

ULB Halle 3
002 933 500

SB

VD
18

Reho ✓ V D 17

Farbkarte #13

B.I.G.

F. F $\frac{1}{2}$ S.
 TIO MEDICA,
 De,
SENTIA
RILL.

Quam
emia Fridericiana,
 GNIFICENTISSIMO,
 INCIPE AC DOMINO,
CO WILHELMO,
 IET ELECTORATUS
 NSIS HEREDE, &c. &c.
 TIS MEDICÆ *Consensu,*
 RÆSIDIO
ERNESTI STAHL,
 & Facult. Med. Affectoris.

VI ac FAUTORIS *sui*
ie cultu prosequendi,
 Anno M. DC. XCVII.
 orum Examine sifit
 IRUS AUTOR,
EWALDT. Dantisc.
 d. Cult.

MAGDEBURGICÆ,
 CKELII, ACAD. TYPOGR. 1707.